

Svend Haugaard: Jeg er helt enig i, at man ikke skal ekspropriere, undtagen når det er afgjort nødvendigt, og når det virkelig drejer sig om almenvellet, men jeg mener også, at det i dette tilfælde er rigtigt, at den krænkelse, der er tale om, er meget begrænset, og at derfor også den erstatning, der kan blive tale om, må blive meget begrænset. Deroverfor står værdien af at bevare Verdenssundhedsorganisationen her i landet ved at skaffe den passende bygninger og gode arbejdsforhold. Det er meget betydelige og afgørende ting, som jeg mener fuldt ud kan opveje den krænkelse, som man desværre i dette tilfælde og i øvrigt nu og da er nødt til at tilføje beboere i områder, der skal udbygges.

Jeg mener, vi har fået en meget grundig undersøgelse af sagen. Der har været stillet alt det materiale til rådighed, vi ønskede, og for mit vedkommende har det intet ændret i min indstilling ved første behandling; det skulle da lige være, at jeg er blevet bestyrket i, at det er rigtigt at gennemføre det foreliggende lovforslag, og jeg kan anbefale dette på mit parti vegne.

Arne Larsen: Også socialistisk folkeparti kan i overensstemmelse med betænkningen indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

For tiden er det umuligt at anvise Verdenssundhedsorganisationen velegnede arealer eller bygninger andre steder, hvorfor den foreslåede udbygning på Scherfigsvej kan anbefales. Det foreslåede byggeri ændrer afgjort ikke villakvarterets karakter, og jeg synes, at byggeriets udformning, sagens løsning i det hele taget, er så heldig som dertil. Vi finder derfor, at man bør gennemføre lovforslaget i dets helhed.

Verdenssundhedsorganisationens virksomhed har så afgørende betydning, og Danmark er medlem af denne organisation og nyder vel også godt af dens arbejde, men selv om vi ikke gjorde det, synes jeg, at vi nok kunne ofre et par servitutter for at

støtte Verdenssundhedsorganisationens gode formål. Derfor har mit parti ingen betænkeligheder ved at gennemføre lovforslaget.

Johan Asmussen: Det drejer sig her om et lille lovforslag, der vedrører et meget beskedent område i geografisk henseende, men det drejer sig om et forslag på et lovgivningsområde, hvor folketinget har et ganske særligt ansvar i henhold til grundloven, nemlig med hensyn til beskyttelsen af private ejendomsrettigheder.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har på sin gruppes vegne fastholdt og uddybet de betænkeligheder, som fra hans side kom til orde ved første behandling, og jeg kan i enhver henseende slutte mig til både det standpunkt og de argumenter, som det ærede medlem på de konservatives vegne har fremført.

Ved første behandling gik jeg, som det hører sig til, kun ind på de mere principielle sider af spørgsmålet. Jeg skal, inden jeg går videre, lige gøre et par af de bemærkninger, som jeg undlod ved første behandling, angående selve lovforslaget og dets udformning. Jeg er nemlig nødt til at sige, at det efter min mening er et dårligt lovforslag i flere henseender.

Det består kun af tre paragraffer. I § 1 er der tale om, at indenrigsministeren skal kunne lade opføre en bygning med kontor- og mødelokaler o. s. v. Der står simpelt hen en bygning; der er ingen nærmere specifikation af bygningens karakter. Hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne er der nogen plan over bygningen, ingen plan med angivelse af beliggenhed, placering eller dimensioner; der er kun nogle oplysninger om, at det, der skal bruges, er et bruttoetageareal på så og så meget. Så vidt jeg husker, står der også et sted, at det vil koste 7 mill. kr.; det er formodentlig i en bisætning.

I § 2 er der tale om, at der som baggrund for det uspecificerede byggeri, der er tale om, skal kunne foretages ophævelse eller begrænsning af servitutter ved ekspropria-